

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска Библиотека

Тукъ

Абонаментъ за година:

България 5 лева
 странство 10 "

Абонирането става винаги до край на
 годината.

Неплатени писма не се приематъ.
 Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се изпраща до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, сръску Варненската
 Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-ие.

Такса за публикациите

За е 1) за единъ
 2) за единъ
 3) за единъ
 4) за единъ
 5) за единъ
 6) за единъ
 7) за единъ
 8) за единъ
 9) за единъ
 10) за единъ

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: Стефанъ Ив. Петковъ.

Единъ брой 10 стотинки.

Провадийско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 483

Общинското Управление обявява на интересующитъ се че на 10 Мартъ н. г. отъ 2 до 4 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ, въ канцеларията на кметството съ явна конкуренция и малонаддаване, оградата на черничевата училищна градина съ първоначална цѣна 700 лева.

Залогъ за участие въ търга се изисква 35 лева.

Поемнитъ условия и др. книжа могатъ да се видятъ всеки присъственъ денъ и часъ въ кметството.

Желающитъ да взематъ участие въ търга трѣбва да представятъ изискуемитъ се по чл. 11—14 отъ закона за обществени-тѣ прѣдприятия — свидѣтелства.

Кметъ: Н. ПЕТРОВЪ

и. д. Секретаръ: М. ЗЛАТЕВЪ.

Прѣписъ

РѢШЕНИЕ

№ . . .

гр. Варна, 1909 година Февруарий 25 денъ

ВЪ ИМЕТО НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

ФЕРДИНАНДЪ I^{ий}

БЪЛГАРСКИ ЦАРЬ

Варненския Окр. Ожъ въ засѣданието си на 25 Февруарий 1909 г. за да се произнесе по така образуваното търговско дѣло № 21/909 год. взе въ съображение: Отъ прѣдставенитъ по дѣлото книжа: протестъ 21 Януарий т. г.; изпълнителенъ листъ № 1302 и писмото отъ 11/24 Януарий 1909 г., както и отъ обясненията на самитъ Братя дадени въ дневното съдебно засѣдание се установи какъ събирателното дружество „Бр. Папо“ е спрямо платитъ си. Отъ фирменото дѣло № 217/903 г. се установи какъ дружеството „Бр. Папо“ се состои отъ членоветъ: Жакъ Папо и Ефимъ Папо, изъ гр. Варна. Че въ такъвъ случай по силата на чл. 679, 651, 652, 653, 658, 662 и 808 отъ търговския законъ

РѢШИ:

Обявява въ несъстоятелностъ събирателното дружество „Бр. Папо“ както и неограничено отговорнитъ му членове: Ефимъ Папо и Жакъ Папо. 2. Назначава за дѣловодител на тази несъстоятелностъ съдебния кандидатъ при сѣда Г. Даскаловъ, а за врѣмененъ синдикъ адвоката Д-ръ В. Карамихайловъ. 3. Заповѣда да се запечататъ имотитъ, както на дружеството, така и на тия на членоветъ му, гдѣто и да се намиратъ тѣ; 4) Опредѣля дата 14 мартъ т. г. когато кредиторитъ сж длъжни да се събератъ въ съдебната зала на търговското отдѣление и да се съвѣтватъ върху окончателното назначение на синдика; 5) Опредѣля датата 24 мартъ 1909 г. когато кредиторитъ сж длъжни да представятъ вземанията си въ сѣда. 6) Опредѣля датата 11 априлъ 1909 г. въ деветъ часа пр. обѣдъ, когато ще се пристъпи къмъ провѣрка на вземанията; 7) Опредѣля приврѣменна дата за спиране платкитъ — 8 декември 1908 г. 8) Заповѣда на несъстоятелнитъ въ тридневенъ срокъ отъ днесъ да представятъ въ сѣда търговскитъ си книги и една равномѣтка направена по правилата изложени въ чл. 653 отъ т. законъ.

Това рѣшение подлежи на обжалване прѣдъ Русенския Апелативенъ Сѣдъ въ осемъ дневенъ срокъ, считанъ отъ деня въ който то ще бѣде залепено на сѣдилищнитъ врата.

На първобр. подписали п. прѣдсѣдатель: Г. Деневъ, членове Ив. Кировъ и Г. Даскаловъ, секр. А. Койчевъ.

Вѣрно,

п. Прѣдсѣдатель. Г. Деневъ.
 п. Секретаръ: Д. П. Кючуковъ.

Т-ца Домничка Димитрова

и

Т-нъ Ив. Ст. Коларовъ

СЕГОДЕНИ

гр. Варна, 28 февруарий 1909 година.

Кредитно Акционерно Д-во „Бъдащностъ“
Варна.

Обявява се на интересующитъ, че до 20-й м. Мартъ 3 ч. слѣдъ обѣдъ въ помещението на Дружеството, се продаватъ три праздни мѣста, находящи се въ V участъкъ на града (новата вѣтрници) състоящи отъ по 240 кв. метра, на улици „Нишка“, „Страхилъ“, и „Мелишката“.

Наддаванетоъ ще почва отъ 5 лв. на горъ и ще се възложатъ върху купувача, слѣдъ одобрението на търга отъ управителния съвѣтъ.

Изплащанието на стойността на мѣстата може да стане и на срокове.

Съ дружеството.

Продаватъ се около 250 декара ниви

на добро мѣсто въ с. Влахларъ съ износни цѣни. Споразумение до Симеонъ Ивановъ.

Възползвайте се!

Както е извѣстно, много отъ гражданитъ се нуждаятъ отъ всекакъвъ видъ постройки, които да бждатъ икономични, солидни и хигиенични; затова нека се отнесатъ до прѣдприемача

Атанасъ П. Кенковъ

който е строилъ и построява такива при най-износни условия. При него се намиратъ едно голѣмо количество материали за постройки, сжщо има за проданъ собствени къщи въ I, II, III, IV и V участъци съ износна цѣна.

Купувамъ акции и облигации отъ разни дружества.

Австрия застрашава мирътъ.

Докато всички очакваха благополученъ резултатъ отъ прѣговоритъ по изглаждане отношенията между Турция, България и Сърбия, докато вѣдеше единъ оптимизъмъ въ тая политическа атмосфера, сега заведнажъ Австрия промѣни настроението. Побезе въпроса за отношенията на извѣстни страни, съставлява така наречената висша политика, която става достойна за разбиране твърдѣжно, то още е рано да се отгадаятъ вътрѣшнитъ, дълбоко скрититъ стимули, които опредѣлятъ настроението на Австро-Унгария въ тоя моментъ.

Тукъ ний ще се постареемъ да направимъ нѣкои правдоподобни прѣдположения и разсждения по въпроса, който занимава цѣлъ свѣтъ.

За да се отклони Сърбия отъ пай настоятелното си искане компенсация, като се даде на Новопазарския санджакъ автономия, а на Сърбия да прострѣ владѣнията си до Адриатическо море, бѣше необходимо посрѣдството на една авторитетна за Сърбия държава. Такава единствена държава за Сърбия е Россия. Последнитъ вмѣсто да даде поддржката си на една славянска държава, като Сърбия, съгласно господствующето течение за велико всеславянско обединение, постигна тъкмо наопъки. Россия посвѣтвва Сърбия да се откаже отъ претенциитъ си. Сърбия послуша съвѣтитъ на по-старата си сестра и заяви, че се отказва. Тоя отказъ, като много бързъ, трѣбваше да породѣ съмнѣние. Обаче нищо подобно не стана. Австрия, макаръ много хитра, се довърри и заяви, че храни най-миролюбиви наклонности къмъ Сърбия. Но трѣбваше да се завърне отъ Петербургъ Австро-Унгарския воененъ агентъ, за да се мнѣнието на Австрия и Россия. Сърбия, че въпроса

говина да се счита незакритъ за нея, идатъ да наведатъ на мисълта, че тѣзи оговорки се основаватъ на известни условия между Русия и Сърбия, за да се съгласи послѣдната да се откаже отъ териториална компенсация.

Главното е тукъ, че Русия и Австрия, на които сж възложени толкова упования за уравниение днешнитѣ кризи на балканитѣ, сж неискренни, не сж довърляватъ една на друга.

За насъ, на и за всѣка Балканска държавица е отъ голѣмъ интересъ всѣки единъ фактъ, който иде да потвърди, че всички вѣлки държави иматъ една обща характеристична черта — да се засилватъ за смѣтка на държавицитѣ на Балканския полуостровъ, като влизатъ въ коалиция, когато момента е згоденъ. Тукъни иде на ума на Сава Ракowski, първия българинъ, който роди идеята за освобождението на България отъ петвѣковното азиатско иго, — а именно Балканска федерация за защита срѣщу великитѣ сили.

Ний мислимъ, че отдавна е дошло врѣме да се възприеме тая идея на великия Българинъ.

Францъ Иосифъ по настоящемъ е билъ силно разкъсванъ отъ това, що дипломатич. прѣдставителъ на Австро Унгрия му съобщилъ. Порано, колкото и да билъ далечъ отъ намѣрение да воюва, днесъ твърдѣ сериозно обмисля въпроса за една война съ Сърбия.

Ще видимъ какъ ще му излѣзе край.

Ний, които много пѣти сме завивали, че война въ Европа, особено на близкия изтокъ е невъзможна, пакъ ще кажемъ, че война пѣма да има. Обаче, това не трѣбва да ни кара да сме разпуканати. Напротивъ въ днешното врѣме, когато всѣки на всѣкого е врагъ, ний трѣбва да сме на шръкъ. Само когато сме готови за бой, само тогава можемъ най-добрѣ да си гарантираме миръ.

ОТЗИВИ.

Кооперативно движение въ селата.

Въ с. Крумово, Варненско, по инициативата на учителя и пѣколци на по нителегентни селяни е основано кооперативно потребително дружество съ основенъ капиталъ 6000 лева, разпрѣдѣленъ на 300 дѣла по 20 лв. всѣки единъ. Цѣльта на дружеството е да доставя доброкачест-

вени и на износни цѣни прѣдмети, необходими за селското домакинство, и да дава възможностъ на членоветѣ си да спестяватъ чрѣзъ печалбитѣ му.

Дружеството е имало твърдѣ голѣмъ успѣхъ. Още въ сѣщия день, когато било основано, всички дѣлове били разпродадени. За членове се записали почти всички селяни отъ селото.

Ние поздравяваме крумовци за доброто и полезно начинание и имъ пожелаваме успѣхъ въ прѣдприето дѣло. Дано то послужи за поучителенъ примѣръ на всички онии околни села, които по една или друга причина още не сж прѣгърнали спасителното за тѣхъ кооперативно дѣло. Вмѣсто да бждатъ ограбвани и експлоатирани отъ алчни за голѣми печалби бакали, кръчмари и други подобни селски „приятели“, които сж свали гнѣздо въ нашитѣ села, — нашитѣ селяни чрѣзъ кооперативнитѣ потребителни, производителни и кредитни сдружавания ще станатъ господари на собствени си труда; чрѣзъ тѣхъ тѣ ще направятъ невъзможни въ срѣдата си ония, които чрѣзъ недоброкачествени и скапопродавани стоки или чрѣзъ безбожии и незаконни лихониски сдѣлки търсятъ леко обогатяване. Съ една дума спасението на дребния собственикъ — земледѣлецъ е въ кооперативнитѣ сдружавания; чрѣзъ тѣхъ той ще може да облекчи значително своето положение и да заживѣе единъ по-сносенъ животъ. Никакви „дружинки“ отъ типа на Драгиевскитѣ не ще му помогнатъ, ако той самъ не си помогне чрѣзъ економически сдружавания. Нѣщо повече: първитѣ си срѣдства за обирание селскитѣ гологаци отъ пѣколци изпечени демагози, които носятъ въ селата вражди, умрази, взаимни гонитби и раздѣления и сѣятъ партизанска развала; вторитѣ сж носители на благоденствие, на взаимна помощъ, на сговоръ и на прѣдѣкъ. Ще дойде день, когато отъ „дружинкитѣ“ и поменъ не ще остане, когато тѣ ще бждатъ проклинати и отъ онии наши земледѣлци, които сж станали жертва на тѣхната демагогия. Въ тоя день пѣкъ кооперативитѣ ще бждатъ благославяни; тѣ ще свѣтятъ като грандиозенъ факелъ и съ своитѣ живителни лѣчи ще прогонватъ невѣжеството, нищетата и раздори тѣ въ нашитѣ села. Дано този день дойде по-скоро! Дано нашиятъ край, останалъ назадъ въ кооперативното дѣло, по скоро се покрие съ гъста мрѣжа отъ потребителни, производителни и кредитни кооперации.

Получихме устава на оснований въ града ни търговски клубъ.

Слѣдъ като прочетохме най-внимателно цѣлия уставъ, видѣха ни се доста странни нѣкои нѣща, а именно: 1) че чакъ слѣдъ 30-годишенъ свободенъ животъ се зараж да идея у нашитѣ варненски търговци за сближение помежду си съ търговски цѣли (к. п.); 2) Като че ли до сега Варн. търговци сж били изолирали гражданитѣ (нетърговци), та чакъ сега сж намѣрили условия за сближаване и съ тѣхъ; 3) условията за приемане членове най-убѣдително обнаружватъ тенденция не прѣпоръчителна за българина, който по духъ е демократиченъ.

Върху тѣзи три наши бѣлѣжки ето що можемъ да кажемъ още.

Всѣки родъ акции отъ държавенъ общественъ, политически или икономически характеръ се опрѣдѣлятъ прѣди всичко отъ назрѣли реални нужди.

Като е така, не ще съмнѣние, че търговцитѣ по рано не сж чувствували нужда отъ сближение за търговски цѣли. Обаче съ течение на обстоятелствата, тѣзи нужди имъ се наложи. Озвѣнъ това, ний сега виждаме, че търговцитѣ, освѣнъ своитѣ чисто професионални интереси, проявяватъ и други — отъ духовенъ характеръ; тѣ се нуждаятъ и отъ общество съ гражданитѣ, макаръ не търговци, но съ които да се сближатъ, за да могатъ въ известни моменти да дѣйствуватъ заедно. Въ туй отношение ний много похваляваме нашитѣ търговци за високото имъ съзнание. Общността на гражданитѣ отъ разни съсловия е тѣй-сериозния признакъ за освобождение отъ разни съловни прѣдразсѣдци, които пораждатъ вражди, както за жалостъ подобно пѣщо, ако не и винаги, се забѣлѣзва у нашитѣ военни чиновове.

Тенденцията, за която говоримъ въ третия си бѣлѣжка, е тая, че г. г. търговцитѣ се стрѣмятъ да се изолиратъ отъ по долнитѣ свои братя по професия. На това прѣдположение ни наведе обстоятелството, че условията въ чл. 3 сж мъчни, защото единъ вносъ отъ 60 лв. годишно не е малка сума. Тукъ се поражда привилегия, която въ никакъвъ случай не е прѣпоръчителна, особено въ една корпорация, която си задава главната цѣль да сближи членоветѣ си за професионални цѣли. Не можеше ли поне да се прѣдвидатъ една втора категория членове търговци съ вносъ отъ 10—20 лв., които съ досѣга си да посѣщаватъ клубъ, ще иматъ възможностъ да

се повдигнатъ интелектуално? Хубаво щеше да бжде, ако устава имаше по либераленъ духъ.

Пѣма да бжде злѣ ако нашитѣ по-малки търговци образуватъ и тѣ свой клубъ по подобие на своитѣ по старши братя. Нека и тѣ се сближатъ за търговски цѣли, пѣка и тѣ се сближатъ съ онии граждани, които пѣма да могатъ да посѣщаватъ клуба. По тоя начинъ ще се учредятъ частни институти, отъ които граждани отъ разни съсловия ще се групиратъ да рѣшаватъ, споредъ разбиранията си, въпроси, които най-близко ги засѣгатъ, а освѣнъ туй ще се развие духъ на солидарностъ.

Напослѣдъкъ въ Варна се бѣха твърдѣ много умножили контрабандиститѣ.

„Дѣятелнитѣ“ акц. началникъ г. Ив. Генчевъ, наедно съ достойния си помощникъ г. Христовъ се бѣха разчекнали да диригъ такива и за чудо, какъто влизаше тѣхния кракъ — обязательно въ него домъ или дюкянъ се намирахъ контрабандни вѣщи.

Гражданитѣ, които и вѣдугъ бѣха писали отъ золумлудитѣ на тоя своего-рода началникъ, бѣха въ недоумѣние и страхъ, още повече, че тѣ знаяха разковничето на тѣхнитѣ начинъ на разкриване контрабанда. Снощи, обаче, като че ли бѣ писано да се тури край на „ползовитата и демократична дѣйностъ на тия „просвѣтени и честни“ държавни служители.

Варненци бѣха свидѣтели на единъ „блѣфъ“ на тия господа. Ето въ що се състои работата: г. Генчевъ се доближава до масата, какъдѣто си играели на карти г. г. Хаджиевъ, Велчевъ, Христовъ и Слунджиевъ въ кафене „Армения“ и по „навикъ“ измѣква отъ джеба си двѣ кутии съ папириси безъ етикетъ и бандероли, взети пакъ „по навикъ“ отъ любимата му тютюнева фабрика „Плугъ“ съ цѣль — сигурно — да ги вмѣкне въ пѣкой чуждъ джебъ и слѣдъ туй открие „контрабанда“ Г. Генчевъ — по всѣка вѣроятностъ — е прѣдполагалъ, че има работа съ нещастници като х. Рупъ или Перлиновъ, които мълкомъ понесоха такъвъ родъ ревизии отъ сѣдмичника му „отличнитѣ“ помощникъ г. Христовъ, но се за щастие горчиво измамилъ.

Г. Хаджиевъ и другаритѣ му веднага сѣтили, разбрали работата и съставили актъ, който връчили г. Финансову Началнику за даване ходъ. Иматъ думата гг. Финансовиятъ Министръ и Варнен. прокуроръ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

А. Чеховъ.

Слѣдователъ.

(Продължение отъ брой 8.)

Като си мислѣше, доктора потлезна на небдо.

— Трѣбаше да се аутопсира, — каза той.

— Защо?

— Затуй, за да се узнае причината на смъртта. Не отъ прѣдсказанието си тя е умрѣла. Отровилъ се е, по всѣка вѣроятностъ. Слѣдователя бързо възви лице жѣмъ доктора и като посви очи, попита:

— Отъ какво заключавате, че тя се отровила?

— Азъ не заключавамъ, а прѣдполагамъ. Тя добрѣ ли живѣше съ мъжа си?

— Хм... не твърдѣ. Недоразуменията имъ се почнаха наскоро подиръ свадбата. Нещастно стечение на обстоятелствата е имало. Покойната веднажъ сварила мъжа си съ една дама... Вирочемъ, тя скоро му прости.

— Ами кое бѣше понапрѣдъ, измѣната на мъжа ѝ, или идеята за умиране?

Слѣдователя продължително загледа доктора, който като че искаше да отгадае, защо той задава такъвъ въпросъ.

— Позволете, — отговори той не отведнажъ. — Позволете, дайте да сипомнимъ. — Слѣдователя си спомна и си потри челото. — Да, да... тя почна да говори за умирането си наскоро подиръ оня случай. Да, да.

— Ето на, виждате ли... По всѣка вѣроятностъ, тя тогава е и рѣшила да се отрови, по тѣй като тя, вѣроятно, заедно съ себе си не е искала да убие дѣтето, то отложила е самоубийството докато роди.

— Едва ли, едва ли... Това не е възможно. Тя още тогава му прости.

— Скоро простила, значи, мислила е пѣщо лошо. Младигъ жени не прощаватъ скоро.

Слѣдователя съ сила се усмихна и, за да скрие достатъчно лъното си вълчение, почна да пали цигара.

— Едва ли, едва ли... — продължаваше той. — Менъ и въ главата не ми идваше мисль за такава възможностъ... Пѣкъ и... той не бѣше така виновенъ, както се струва... Измѣни нѣкакъ си странно, самъ безъ да ще: идва си една вечеръ въ къщи малко разположенъ, иска да се порадва пѣкому, а пѣкъ жена му е въ интересно положение... а пѣкъ, дяволъ да я земи, пасрѣща му се изпрѣчва дама, дошла на гости за три дни, женица праздна, глупава, некрасива. Това даже и измѣна не може да се нарече. Жена му и тя сама така по-

ДНЕВНИ НОВИНИ.

Изъ общин. съвѣтъ. Прѣзъ миналата седмица общин. съвѣтъ бѣ свиканъ на извънредна сесия по нѣколко твърдѣ важни въпроси. По важнитѣ отъ рѣшенията, които се взеха сж слѣднитѣ: 1) Да се отпуснатъ на бѣднитѣ Варненски жители около 1000 кола дърва отъ клонетѣ на общинското сѣнище. 2) Да се отпуснатъ на крайно бѣднитѣ Варненски жители градскитѣ мѣста въ IV участъкъ срѣщу една малка цѣна при твърдѣ износни условия. 3) Да се иска отъ дирекцията за опазване общественото здраве концесия за отгариането на общинска аптека въ IV участъкъ, съгласно измѣненіето, въ закона за опазване общественото здраве. Градската аптека ще функционира, като стопанска, т. е. ще продава лѣкарства на всички варненски граждани и то срѣщу намалени цѣни. 4) Да се разшири улица „Цариградска“, която съ своята тѣснота спъва всѣко движение въ работнитѣ дни. Разгледа се още въпроса за постройка град. хотелъ, обаче приеждането на условията бѣ отложено за едно близко заседание.

Безсъмнѣно е че осъществяването на горнитѣ идеи би било едно голѣмо благо за градъ Варна и за тѣзи рѣшения отъ горния характеръ правятъ честь на общинския съвѣтъ. Желателно е само настойчивостта за тѣхното изпълнение никога да не напуска общинскитѣ управници.

Прѣкратаването на бойнота въ Турция. Всичкитѣ свѣдѣния отъ Цариградъ говорятъ, че бойнота на българскитѣ стоки тамъ е вече дигната. Нормалнитѣ отношения между нашитѣ търговци и ония въ Цариградъ почватъ да се възстановяватъ. Очаква се единъ силенъ подемъ на нашата търговия, толкова сиѣната до сега, признаването на независимостта ще уясни по-вече отъ всѣкога и нашитѣ търговски отношения съ Турция и върва се, че това ще подтикне твърдѣ въ добро направление нашата търговия.

На 22 Февруарий въ зала „Пропекъ“ Варнен. народенъ прѣдставителъ г. Кр. Ив. Мирски държа отчетъ за дѣятелността на XIV обикн. Народно събрание. Като изтъква извѣстни отклонения на днешния кабинетъ отъ пътя, който покойния Каравеловъ е начерталъ, г. Мирски съ енергиченъ възгласъ се обърна къмъ Варненскитѣ граждани, като каза: „Има двѣ върховни инстанции въ управлението на нашата държавна: едната е държавния глава, другата — народа. Тази втора ин-

станция стои по горѣ отъ първата. Нека прочее всички работимъ за тържеството винаги на народната воля!“

По настояването на събранието г. Мирски продължи близо до 2 часа отчета си.

Една грижа на Варнен. общ. съвѣтъ. Нуждата отъ постилане улици въ нашия градъ е безспорна. Обаче до сега нито единъ отъ досегашнитѣ общински съвѣти не се е погрижилъ да попълни тая празнота. Наистина, постилането на всички улици ще коштува една доста внушителна сума, но пъкъ да се остави населението да газди непроходими калове и локви — и то не си е работа.

Ако не друго, то поне да се застави всѣки стопанинъ на къщата си да направи тротуаръ, за да може да се минава. Общината има възможностъ да приложи тая идея, като издаде заповѣдь за това. Въ случай, че нѣкой въ опрѣдѣленъ срокъ не изпълнятъ заповѣдта, то общината може на свои разноси да направи тротуаригъ за смѣтка на нарушителитѣ на заповѣдта.

Зименъ общеобразователенъ курсъ. Въ Недѣли, 1 Мартъ, въ училището „Св. Наумъ“ ще се чете отъ 10—12 ч. сутринята:

1. Конституционно право: Българската конституция, чете г. Д-ръ Т. Стойновъ.

2. Потекло и развой на писмото, чете г. Ив. Стойновъ.

Музейни посѣщения. Напослѣдъкъ нашиятъ музей биде посѣтенъ отъ ученицитѣ отъ основното училище св. Климентъ и отъ войницитѣ на приморския полкъ (ротата на капитанъ Вучевъ). Несъмнѣно е, че такива посѣщения иматъ голѣмо значение, защото чрѣзъ тѣхъ най-добрѣ се пропагандира идеята за запазване паметницигъ на нашето минало.

Прѣдъ видъ на това, че музейното помѣщение е малко ще се допущатъ за напрѣдъ малки групи (10—20 души), за което прѣдварително трѣбва да се съобщи на прѣдсѣдателя на археологическото дружество.

Както се научаваме, ще се състои годишното общо събрание на дружеството въ началото на идущия мѣсець, когато ще бѣде допечатанъ отчетъ и извѣстията.

Угрожающа опасностъ. На твърдѣ видно мѣсто въ града ни се намира едно кафене. Туй кафене се помѣщава въ едно прѣстарѣло здание, което се крѣпи искусствено съ подпорки. Поради комфорта и угод-

ността на кафенето, послѣдното се твърдѣ много посѣщава. Обаче отъ нѣкое врѣме насамъ внимателни посѣтители сж напуснали сѣко посѣщение.

Ний сме увѣрени, че не ще мине много и туй здание, безъ ничия разпоредба и съгласие, по собствено желание ще рухне. И тежко тогава на тия посѣтители, които катострофата ще сгази.

Желателно е да се интересува общината и прѣдотврати опасността.

Командированъ. Началникъ-инженера при общин. управление г. П. Бончевъ е командированъ въ градъ Лиежъ (Белгия) за да контролира изливането на чугуенитѣ трѣби, които ще се доставятъ за Варнен. водопроводи. Той е заминалъ още на 27 т. м.

Фалиралъ. Научаваме се, че Варнен. търговци Бр. Папо, сж обявени въ фалиментъ.

† Починалъ. На 27 т. м. Тодоръ п. Константиновъ, синъ на Варнен. свѣщеникъ Константинъ Ефремовъ, ученикъ отъ V кл. на тукашната гимназия се е поминалъ скоропостижно на 17 годишна възраст.

Нашитѣ съболезнования къмъ опечаленитѣ.

Учимъ се, че въ г. Провадия се състави ново събирателно дружество подъ фирмата: Бр. Тузсузови и Митю Куртевъ, което ще се занимава съ търгуване на колониални стоки на едро и дрѣбно съ сѣдалище гр. Провадия.

Поздравяваме новото съдружие и му пожелаваме успѣхъ.

Днесъ недѣля въ зала „Съединение“ слѣдъ църковенъ отпущкъ Варненския народскъ прѣдставителъ Никола Кжневъ ще даде отчетъ за дѣятелността на народното събрание.

Желателно е избирателитѣ да присѣствуватъ.

За полицията. Извѣстно е вече до колко е разнебитено полицейското тѣло въ нашия градъ. Случката съ г. Янко Калчевъ въ кафене „Умидъ“ и многото други отъ подобенъ родъ случаи нагледно показаха до каква степенъ е паднала нашата полиция като органъ на държавата и като елементъ за запазване общественя порядѣкъ. Учимъ се, че всичко това е вече било взето вече подъ внимание и тѣзи дни нашата полиция щѣла да бѣде коренно реорганизирана. Това се очакваше отдавна, защото възмутителнитѣ работи, които се вършѣха, бѣха прѣпълнили чашата на търпѣнието.

Заловени отъ полицията разбойници. Миналата есенъ бѣха се плвили изъ варненско 3—4 души

разбойници. Тѣ дълго врѣме върлу-чаха и бѣха извършили по селата и по друмицата доста обири и пакости. Още тогава се знаеше, че на чело на тази разбойническа банда е нѣкой си Панайотъ Александровъ отъ с. Прѣселци, варненска околия. Полицията бѣше взела всички мѣрки за прѣследването и залавянето имъ, нѣ тѣ успѣха да избѣгатъ тогава. Сега напослѣдъкъ, благодарение на опитността на варненския селско окол. началникъ, който не е изпусналъ диритѣ на тия разбойници, полицията е успѣла да залови главатарѣтъ имъ П. Александровъ и едина отъ другаригъ му.

При прѣдварителното слѣдствие което е извършено и прѣдано на съдебнитѣ власти заедно съ лицата, тѣ сж признали всички извършени отъ тѣхъ обири.

Синагогалното настоятелство на Варненскитѣ Ескиназиски израелити официално, съ писмо отъ 20 февруарий н. г. опровергава писаното за него въ бр. 7 на „Свободенъ гласъ“. „Избора на нашегo настоятелство, — се казва въ писмото, — е билъ извършенъ не прѣди 5—6 години, а едвамъ въ началото на м. Ноемврий 1908 г. и настоятелството ни почнало отъ тогава да управлява!... Колкото за данѣцитѣ, Ви съобщаваме, че ние не налагаме никакви данѣци. Членовѣтъ които желаятъ да издържатъ хахамина, сами плащатъ своитѣ членски вноски, които се събиратъ по добъръ начинъ, а не насилствено. Относително хахамина трѣби да Ви съобщимъ, че той не е новъ, а е билъ приетъ още отъ старото настоятелство“.

Настоятелството обяснява отпращанитѣ му клевети съ партийна вражда на негови неприятели.

Има думата, който ни е далъ свѣдѣнията по рано.

Интересно. Научаваме се, че въ манифактурния магазинъ на Д. Калояновъ ул. Владиславъ (ташь-Йолу) сж пристигнали и пристигатъ голѣми количества модни платове за рокли и костюми, разни зефирѣ за блузи, нови гарнитури и всички други останали артикули по манифактура, талантиря, дамски и дѣтски дрехи за настѣпающия сезонъ.

Понеже всички стоки сж покупени направо отъ фабрицитѣ, то всичко е модно, трайно и съвършено евтино.

Печатницата на Добри Фодорозъ е снабдена съ модерни шрифтове за търговска работа. — Печата най-износно.

гледна на това и скоро... му прости; послѣ за туй и дума не стана...

— Хората безъ причина не умирайтъ, — каза доктора.

— Това е така, разбира се, но се пакъ... не мога да допусна, че тя се отровила. Но чудно, е какъ до сега въ главата ми да не идваше, че е възможна такава смъртъ!... И никой това не е мислил! Всички останаха очудени, че нежното прѣдсказание се сбѣдна, и мисълта за възможностъ... на тази смъртъ бѣше далечъ. Не, не може и да бѣде да се е отровила! Не!

Слѣдователя се замисли. Мисълта за странно умрѣлата жена не го напуснаше и прѣзъ врѣме на ау-

топсията, като записваше туй, което му диктуваше лѣкаря, той мрачно дигаше вѣжди и си триеше челото.

— А нима има такава отрова, която отравя за четвъртъ часъ, малко-по-малко и безъ никаква болка?

— попита той лѣкаря, когато послѣдния разтвори черепа.

— Да, има, морфий, напримѣръ.

— Хм... Чудно... Помни, тя държеше у себе си нѣщо подобно... Но едва ли!

На връщане слѣдователя изглеждаше убѣжанъ, първо си прихапваше мустацитѣ и приказваше безъ охота.

— Да повѣрвимъ малко, помоли той лѣкаря. Омръзна ми да сѣда.

Като повървѣха около сто крачки,

слѣдователя, както се стори на лѣкаря, съвсѣмъ се умори, като че ли възкачваше висока планина. Той се спрѣ и, като гледаше лѣкаря съ чудни, сжщо като на пиянъ, очи, каза:

— Бже мой, ако вашето прѣдположение е вѣрно, то туй... туй е жестоко, безчеловѣчно! Огровила себе си, за да накаже другиго. Че нима това е толкова голѣмъ грѣхъ! И защо вий ми подарихте тая проклета мисль, докторе.

Слѣдователя въ отчаяние хвана се за глава и продължи:

— Това, което ви разправихъ, се отнася до мойта жена, до мене. О, Боже мой! Е, виновенъ съмъ, оскѣрихъ я, но нима да се умрѣ

е полеко, нежели да се проси? Ето туй е то женска логика, жестока, немилосърдна логика! О, тя и тогасъ, приживѣ, бѣше жестока! Сега си припомнямъ! Сега за мене всичко е ясно!

Слѣдователя говорѣше и — ту свиваше раменѣтъ, ту се лѣзѣше за главата. Той ту се качваше на фыйтона, ту вървѣше пѣшъ. Новата мисль, що лѣкаря му съобщи, като че ли го зашемети, отрови. Той се забрави, ослабна духомъ и тѣломъ, и когато се завърна въ града, прости се съ лѣкаря, като се откажа да обѣдва, макаръ още сиощи да бѣше му далъ дума да обѣдва.

Печатница на Добри Тодоровъ и С-ие—Варна.